

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigii Evangelici Redity
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

2. Cur potius abundare pane, quam alio cibo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](#)

bore Heracliti Physicam peruident. Acutiores
gogæ Rabbini vix dimidium Mosaicæ legis incul-
gant: *Cacci & Duces eorum: Dominus noster Iesu&*
Apostoli eius, cornicuum oculos confixerunt, inuoluerunt.
Mosaicæ legis cortices decorticarunt, denudarunt
ac filum dederunt quo facile ex sinuoso excutitur labi-
rintho. *Non veni soluere legem, sed adimplere,* dicit
Dominus. Nonne optimos videtis panes, etiam si no-
vitra loquar de pane gratiæ, de pane Eucharistico, o-
eo enim ante satis egimus, & hi panes sunt quotidia-
ni, quos petitis, quos quotidie vobis damus, exinde-
dra, ex altari quando & quantum vobis placet. *Lepi-
res eius saturabo panibus.*

Psal. 13.

I I.

Cur potius abundare pane, quam alio cibo.

Per fidem vestram, dilectissimi, inaniter dictum
putatis mercenarios magis abundate panibus
quam cibo alio? Neutquam. Nam ne capexo-
tiosus in tota scriptura. Hoc autem admodum belle
tam quoad historiam, quam mysterium. Proprieta-
storiæ, ut intelligamus panem necessarium non
non deliciis: ut pullos, ficedulas, perdices, &c. ac in
mul iustitia monstretur & prudètia patris, qui seruus
abunde aliuit. Sed hoc æquum & iustum, bene oc-
cupare, bene nutritre, bene soluere, (auditus hoc
Domini Capitanei) bene nutritre, sed solo pane:
id est, cibis necessariis, & crassis, ne seruus nimis
delicate habitu insoleuant. Antea ea de re egimus,
reuocate in memoriam propter mysterium. Quis
enim dubitat hoc factum primo, ut melius intel-
ligamus soliditatem doctrinæ Euangelicæ: ve enim
pane nullus cibus solidior est (robur panis, firma-
mentum panis, dicunt sœpe Prophetæ: &, panis cor ho-
minis confirmet.) Sic etiam Christi Euangeliu nulla
solidior, nulla neruofior doctrina.

Non

Non dicit lacte : lac enim rudimenta significat
ostrinæ infimæ catechumenorum , scut lac in-
arum propriæ cibus est , ac animalium recens na-
tum.

Secundo. Nonne etiam ut intelligamus conue-
nientiam Euangelij , ad naturam , & capaciam hu-
manam ? Sicut enim homines inueniuntur qui
lac , caseum , &c. horrent ; qui carne ob morbos
abhorreant aut phantasias Pythagoricas ; quibus nec
mendes in infantia usque ad diluvium vrebatur,
contentus herbis quasi lacte telluris : nullus tamen
menitur qui abhorreat panem. Sic & homines
inueniuntur qui quorundam Philosophorum auer-
tentur doctrinas , pauci tamen & paucissimi qui
euangelium bene propositum & examinatum , ab-
horreant , nisi forse per phantasiam ; quia nimium
cum natura , ut primitus creata est , conuenit. Ni-
hil enim dicit Christianus aliud , quam homo refor-
matus & restitutus in pristinum. *Homo qui secundum
Deum creatus est.*

Tertio. Forte ad monstrandam Euangelij utilita-
tem : si enim panis adeo , ut heri diximus , utilis est ,
& iuxta Plinium innumeræ pene continet medi-
cinae : quid boni non confert , quid mali non aufert
doctrina Euangelica?

Plin. li. 22.

cap. 25.

Quarto. Neutquam dubito quin etiam ad eius
indicandam necessitatem. *Panis prior prora* habet
præuerbiū , id est , panis omnia antecedit , ac
eius prima debet esse cura : facilius Rege quam pa-
te caremus. Sine lacte , sine carne viuitur , non
commodè nec salubriter sine pane. Proinde & ca-
& lac , & lacticinia nonnulla quam prohibentur;
panis nunquam. Ciuitates quæ pane carent , fame
affligi dicuntur , non quæ carne : sed tantum dicun-
tur non habere ad votum omnia. Sic sine reliquis sci-
entia ac disciplinis , anima salutariter Deo viuere pos-
sunt , non autem sine explicita aut implicita Eu-
angelij scientia. *Domine verba vita eterna habes.* dicebat
Petrus. Nec ipse Christus necessitatem suæ doctri-

Ioan. 26.

næ dissimulat. Verba quæ ego loquor vobis spiritum & vi-
tasunt.

Doctrina Euangelica, sicut panis, dura est medi-
cationis, nutrit tamen sicut panis: non dulcis et fi-
tulenta, sicut doctrinarum secularium lac, ac philo-
sophorum. Si te lactauerint peccatores ne acquiesca-
tus sunt enim isti & sustentant antiqua peccata, Li-
mia lactauerunt catulos suos.

Lac etiam & caro in Scripturis sacris non unquam
male audiunt, ut mali nominis: panis ob singulare
bonitatem suam, aut raro, aut nunquam.

Caro non prodest quicquam.

*Carnium adperitores in deserto, à serpentibus insis-
sis diuinitus impetiti.*

*Caro & carnalis, saepe pro peccatoribus, ipso penit-
enti positi, quod carne vel instigante, vel meditante positorum
catorum pars fuit.*

In summa illud abundans panibus, significat, illi in
omnibus perfruuntur commoditatibus, maxime in
etate, ego nullis. Prodigus dicere vult, mercenarios in
bonis patris sui repleti, si autem ira egenum, ita pa-
perem esse, ut illi eleemosinam præstare possent, de
que non inuitus ab eorum manu sit recepturus, Sed
dominati sunt nostri. Non errans communia aliquo-
uidia morbo, qui semper aliena præfert, & cantat.

*Fertilior seges est alieno semper in agro,
Viciniumq; pecus grandius uber habet.*

Ne utramque: sed ieuera, simpliciter, quantum ad
historiam. Nam quantum ad moralem sensum, scri-
bunt nonnulli mercenarios non adeo suis felicitates,
quam hic proclamat: etiam si ipso essent felicitates.
Sed quod visi sint ipsis solum agere feliciter supremo-
dum.

*Et hoc quidem, inquit S. Bernardus, non quod ita sit,
sed quod ita sentiat miser humiliatus sub peccato. Ne quis
enim gloriantur testimonio conscientia, quorum mer-
itoria intentio est. Sed peccator sanctissimum reputat qua-
cunque de causa alterum videat innocentem.*

D. Guerricus Abb. editus à Gaynco in exposito mo-

li de Prodigo.] Et haec dixeram, non quod sit, sed quod
sentiat miser humiliatus sub peccato. Non enim glo-
ratur conscientia testimonio, quo um secularis & mer-
itoria intentio est, si peccatorum compunctus sanctissi-
mum reputat quacunque ex causa alterum videat inno-
cuum: ecclio prior forte melior & facilior.

III.

Verbum unum de quibusdam mercenariis.

Diximus supra quomodo omnia ista applicentur
publicanis, quorum causam in hac parabola
christus agit, ipsorum Aduocatus, peccata in genere
tamen tetigimus: ac ideo iam de publicanis supersede-
mus. De peccatoribus autem in genere, vnum adii-
ciemus verbum. In praesenti autem de novo expli-
tabimus qui homines se aliis comparent, & sibi quam
alii minus bene esse plangent.

Magni itaque peccatores seruis Dei se comparant:
subeptidissimis, quos imaginari possis, qui scilicet
Deo non seruiunt, nisi propter paradisum, propter tem-
peralia, non amantes ipsum. Qui peregrinationes su-
sepiunt, Sanctos honorant, sed propter miracula, qui
studiosae cauient offensam, sed solum timore inferni,
formidine fustium, & plagarum in hoc mundo: quos
tamen magni peccatores rident, & credunt tranquili-
tatem habere conscientiae, optimeque, ut appareret
esse contentos, cum ipsis semper varie vexentur, nus-
quam quietem inueniant, in iis quae perdite amant.

D. Ant. Paduanus hic.] *Comparat humanam esurię,*
diuinam refectionem.

D. Guerricus Abbas Ignaciensis serm. morali de Pro-
digo.] *Abundant panibus, i consolantur innocentia sua,*
& fruuntur proprie conscientia bono.

Idem.] *Fame pereo i insatiabiliter crucior peccatorum*
desideriis, & affectibus vitiorum.

Quasi dicetur, Ah quod non saltem tam perfectus
sim, quam imperfectissimus seruorum Dei. O quā
saltem fœlix! non quod reuera imperfectus, beatus ac